

но народъ нарече го изъ Почитаніе камто Царя „Константиновъ Градъ, или Константинополь”; а други, производящи отъ царското въ него пребываніе назваха го „Цариградъ.”

Отъ онова време растеше големината и значителността на тоя Градъ, който наедно съ Римъ соревноваше; но мы ако бы щеяли да приказуваме всичките Сѫдбы и Приключения на тия Градъ, то требало бы да опишемъ всичката Повѣсть на греческото Царство. Цариградъ е стоялъ въ борбите на всичките Народы насреща, и одолѣвалъ е на всичките Обсажденія и Нападенія, колко чрезъ природното свое място-положеніе толко и чрезъ искусно утвърждены стѣни. Така воспре се онъ и на Русыте, които са отъ 1023 до 1043 год. на него различно, но наймного отъ които морската страна нападали. Найсетне става онъ 31 Марта въ 1204 год. отъ Крестоносците съсъ устремленіе (юрушъ) взементъ, и стоеше подъ западното Господарство до 1261 год.

Въ между това време населиха се въ него Геновезците въ Предградіето Галата, а Пера (Бейоглу) основаха и населиха Венецианите, и тия две самостални державы, които се надваршкуваха една съсъ друга, бориха се помежду си исто съ таково огорченіе зарадъ първенството си тута, какъто и въ средиземното море. Но наскоро угрожаваше на всичките съсъ вражда испълненныите страни, друга поголема и скоро растящата сила на Турците. Крововата война начна се въ 1391 год. която много-пресѣчно траяше, доколъ не е Сулманъ Муратъ II. въ 1432 год. вънкашните зидове, а Мохаммедъ II. 29 Maia въ 1453 год. и самъ Градъ съ устремление завладѣлъ, и Цариградъ заглавный Градъ и османското Царство прогласилъ.

Казуватъ, че е тогда нѣкой греческій Монахъ предсказалъ, че ще това Господарство